

Arrest

nr. 254 442 van 12 mei 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. CEUNEN
Beringsesteenweg 51
3971 LEOPOLDSBURG

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 26 februari 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 29 januari 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 maart 2021 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 12 april 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die *loco* advocaat L. CEUNEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 3 augustus 2020 diende verzoeker een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie op grond van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), in functie van zijn Belgische echtgenote.

1.2. Op 29 januari 2021 werd een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(…)

BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5° lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 03.08.2020 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie. Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met zijn Belgische echtgenote, de genaamde E., H. (RR [...]) in toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15/12/80.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg: 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Als bewijs van de bestaansmiddelen legt de Belgische referentiepersoon de volgende documenten neer:

- Document FOD Sociale zekerheid (personen met een handicap) dd.25.03.2019 aanvraag bijkomende kinderbijslag voor Z. R. + attest betaling van Infino Vlaanderen vzw dd. 17.07.2020
- Document Infino Vlaanderen vzw dd.08.07.2019 : kinderbijslag B. Z. : 198,72 euro + R. Z. : 549,12 euro waarvan 422,56 euro speciale ondersteuningsbehoefte+ attest bijdragen kindergeld dd 06.07.2020 voor de periode juli 2019 tot en met juni 2020.
- Overzicht compact rekening Bpostbank op naam van de referentiepersoon dd. 15.07.2020: saldo 8896,88 euro
- Attest ABW werkloosheidsuitkering dd. 08.07.2020 voor de maanden januari 2020 tot juni 2020
- Attest ABW werkloosheidsuitkering dd.05.08.2020 voor de maanden januari 2020 tot juli 2020
- Argenta Spaarbank nv : onderhoudsgeld kinderen 350 euro, groeipakket : 850,23 euro + bewijs van werkloosheidsuitkering
- VDAB afsprakenblad dd13.03.2020 + doorverwijzing naar GOB Arbeidskansen vzw 13.03.2020 Arbeidsovereenkomst 'SD Worx Staffing Solutions nv' dd. 15.07.2020 : 1 dag, 16.07.2020 Startpeople: tewerkstellingsattest dd.26.06.2020 periode 16.06.2020 tot 19.06.2020 , c4 werd aangemaakt+RVA, formulier C4
- Loonbrieven tewerkstelling 'Accent Jobs For People'

Inkomsten betrokkene: Adecco Personnel Services nv : Individuele rekening jaar 2019 en 2020

Op basis van laatste gegevens legt betrokkene loonfiches voor uit de interimtewerkstelling bij Accent Jobs For People. Uit het administratief dossier (uittreksel databank Dolsis) blijkt dat de aangetoonde tewerkstelling intussen werd beëindigd op 06.11.2020 waardoor de voorgelegde loonfiches achterhaald zijn. In hoeverre betrokkene heden ergens anders tewerkgesteld zou zijn of enige andere bron van bestaansmiddelen heeft, blijkt niet uit voormelde gegevensbank, noch uit voorgelegde stukken. De Dienst Vreemdelingenzaken is niet bevoegd om vast te stellen of iemand in aanmerking komt voor een werkloosheidsuitkering. Enkel de RVA kan terzake de nodige vaststellingen doen. Voor zover de economische situatie van de referentiepersoon verandert in de loop van de procedure, is betrokkene

verantwoordelijk voor het actualiseren van zijn dossier en, in voorkomend geval, de voorhanden zijnde bewijsstukken voor te leggen, waaruit blijkt dat zij wel over voldoende bestaansmiddelen beschikt.

De voorgelegde documenten zoals het attest van betaling van Infino (groeipakket/ speciale ondersteuningsbehoefte) alsook de betalingen van de onderhoudsgelden, kunnen niet in aanmerking genomen worden gezien deze bedoeld zijn voor de financiële ondersteuning van de opvoeding van de minderjarige kinderen.

Ook wordt er een overzicht compact rekening Bpostbank op naam van de referentiepersoon voorgelegd waaruit blijkt dat zij een saldo van 8896,88 euro had op 15.07.2020. Een spaarbedrag kan niet in aanmerking worden genomen om te kunnen bewijzen dat een referentiepersoon over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt, tenzij het spaarbedrag een interest zou opbrengen dat als stabiel en regelmatig zou kunnen worden beschouwd. Met een bedrag die de referentiepersoon ter beschikking heeft, kan bezwaarlijk gesteld worden dat dit het geval zou zij.

Voor zover het de bedoeling zou zijn het eigenlijke spaarbedrag aan te spreken om in het levensonderhoud van het gezin te voorzien, dient te worden opgemerkt dat niet kan vastgesteld worden hoe dit spaarbedrag zal worden aangevuld en met welke regelmaat dit kan verwacht worden. Er worden enkel bewijzen voorgelegd dat er verschillende keren bedragen afgehaald worden, niet van hoe de referentiepersoon van plan is dat bedrag terug aan te vullen. Bij bestaansmiddelen is het van belang de stabiliteit en de regelmaat, alsook de aard (of herkomst) te kunnen onderscheiden. Het is daarbij zeker niet de bedoeling dat de referentiepersoon zijn hele hebben en houden toelicht, enkel dat kan vastgesteld worden dat er minimale bestaansmiddelen, met een regelmatig en stabiel karakter, ter waarde van minstens 120% van het leefloon voor een persoon met gezinslast, ter beschikking zijn.

Verder worden er ook individuele rekeningen van de jaren 2019 en 2020 van betrokkene zelf voorgelegd, waarmee deze een tewerkstelling bij Personnel Services nv wenst te staven. Er kan echter geen rekening mee gehouden worden bij de beoordeling van de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Het is immers wel degelijk de Belg die dient aan te tonen over voldoende bestaansmiddelen te kunnen beschikken opdat is voldaan aan de bepalingen van art. 40ter van de wet van 15.12.1980 (zie Grondwettelijk hof arrest nr. 149/2019 van 24.10.2019).

Een behoeftenanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 is daarom ook overbodig, er werd immers niet vastgesteld dat niet aan de voorv/aarden is voldaan, wel dat het niet kan uitgemaakt worden of er actueel wel degelijk stabiele en regelmatige bestaansmiddelen ter beschikking zijn van de referentiepersoon.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er uw aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In zijn synthesesmemorie voert verzoeker een eerste middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

"Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel in samenhang met een schending van artikel 40bis van de Vreemdelingenwet, artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen

Het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, de materiële motiveringsplicht houdt in dat motivering moet bestaan uit de juridische en de feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen.

De motivering moet daarenboven afdoende zijn, dit is draagkrachtig en deugdelijk.

Verwerende partij oordeelt in de bestreden beslissing dat de referentiepersoon van verzoeker niet over voldoende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

Het bewijs van voldoende bestaansmiddelen van de referentiepersoon wordt gestaafd door volgende documenten:

- *Bewijs verhoogd groeipakket van FOD Sociale zekerheid voor dochter R. Z. d.d. 25/03/2019 (geldig t.e.m. 30/09/2025) + attest van betaling Infino Vlaanderen d.d. 17/07/2020.*
- *Bewijs groeipakket Infino Vlaanderen voor zoon Bader en dochter R. Z. d.d. 8/07/2019: maandelijks bedrag van € 198,72 + 549,12 euro (= 747,84) + attest bijdragen kinderbijslag juni 2019-juni 2020.*
- *Overzicht zichtrekening Bpost op naam van mevrouw H. E.: saldo op zichtrekening € 8.869,88 d.d. 15/07/2020.*
- *Attest ABVV werkloosheidsuitkering januari 2020-juni 2020 d.d. 8/07/2020 en januari -juli 2020 d.d.5/08/2020.*
- *Betalingsbewijzen maandelijks onderhoudsgeld voor R. en B. Z.I van € 350,00.*
- *VDAB afsprakenblad + doorverwijzing vanar GOB Arbeidskansen vzw d.d. 13/03/2020.*
- *Arbeidsovereenkomst, tewerkstellingsattest, formulier C4*
- *Loonbrieven Accent Jobs for People.*
- *Individuele rekeningen 2019 en 2020 Adecco Personnel Services.*

Verwerende partij stelt dat verzoeker de loonfiches van de interim tewerkstelling bij Accent Jobs For People voorlegt, doch dat zij sedert 6/11/2020 niet meer tewerkgesteld werd zodat de loonfiches achterhaald zijn.

Zij gaat over tot gedeeltelijke actualisering van het dossier.

In tegenstelling tot de gedeeltelijke actualisering van het dossier stelt zij in haar beslissing "Uit het administratief dossier (uittreksel databank Dolsis) blijkt dat de aangetoonde tewerkstelling intussen werd beëindigd op 06/11/2020 waardoor de voorgelegde loonfiches achterhaald zijn. In hoeverre betrokkene heden ergens anders tewerkgesteld zou zijn of enige andere bron van bestaansmiddelen heeft blijkt niet uit de voormelde gegevensbank, noch uit voorgelegde stukken. De Dienst Vreemdelingenzaken is niet bevoegd om vast te stellen of iemand in aanmerking komt voor een werkloosheidsuitkering. Engel de RVA kan terzake de nodige vaststellingen doen." (p.1 bestreden beslissing)

Eerst en vooral blijkt uit de attesten van ABVV duidelijk dat de referentiepersoon in aanmerking komt voor een werkloosheidsuitkering, hetgeen zij reeds genoot.

De inkomsten uit de werkloosheidsuitkering van het ABVV worden door verwerende partij niet ontkent en zijn op heden nog steeds actueel, (stuk 2-3 geïnventariseerd stukkenbundel)

Deze werkloosheidsuitkering dient dus meegerekend te worden bij de berekening van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon van verzoeker.

Ten tweede gaat het niet op dat verwerende partij slechts actualiseert in haar eigen voordeel, zonder daarbij de elementen die ten voordele van verzoeker spreken mee in haar overweging op te nemen.

Verwerende partij diende in deze; of te wel:

het gehele dossier had moet actualiseren, d.w.z. ook de relevante informatie inzake de werkloosheidsuitkering had moeten voegen en daarbij standpunt aan verzoeker had moeten vragen.

of:

het dossier in zijn totaliteit niet actualiseren en behandelen zoals het haar voorlag.

Verzoeker verwijst hiervoor naar de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Verwerende partij meent dat verzoeker gedurende de procedure niet het nodige heeft gedaan ter actualisering van zijn dossier, quod non.

Verzoeker heeft middels zijn raadsman op 2/12/2020 een schrijven gericht aan DVZ én gemeente Houthalen-Helchteren ter voeging van bijkomende stukken en motivering.

Hij wijst in deze brief nogmaals op het feit dat naast de inkomsten van de referentiepersoon, ook de inkomsten van een verzoeker om gezinshereniging met een Belg in acht genomen moeten worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelenvoorwaarde.

De referentiepersoon van verzoeker beschikt op het moment van de aanvraag d.d. 3/08/2020 tot op heden over een stabiel, regelmatig en toereikend inkomen.

Zij beschikt niet louter over stabiele inkomsten, doch ook over een goed gevulde zichtrekening van € 8.896,88.

Dit betreft niet de spaarrekening van de referentiepersoon zoals verkeerdelijk voorgehouden door verwerende partij in haar beslissing p. 2.

De bestaansmiddelen van de referentiepersoon worden nagegaan over de laatste 12 maanden.

Zij bewijst dat zij over de volgende maandelijkse inkomsten beschikt:

- *Inkomen uit tewerkstelling (gemiddeld): €1.150,00*
 - *Groepakket: € 850,23*
 - *Onderhoudsgeld kinderen: € 350,00*
 - *1/12e van het bedrag op zichtrekening: € 741,40*
- TOTAAL MAANDELIJKS GEZINSBUDGET € 3.091,63*

Zonder inachtneming van de inkomsten die verzoeker zelf zou kunnen vergaren indien hij gemachtigd zou worden om te werken, bedraagt het gezinsbudget maar liefst € 3.091,63 euro voor 2 volwassenen en 2 kinderen.

Het staat vast dat het gezin van verzoeker geenszins ten laste van het sociale bijstandstelsel zal vallen met dit gezinsbudget.

De bemerking van verwerende partij over hoe verzoeker en de referentiepersoon het bedrag op de zichtrekening zullen aanvullen raakt noch kant noch wal.

Er wordt immers genoegzaam bewezen dat de referentiepersoon maandelijkse inkomsten uit tewerkstelling of werkloosheidsuitkering ontvangt.

Verwerende partij oordeelt dat, aan de ene kant verzoeker niet zijn hele hebben en houden moet toelichten, doch aan de andere kant dat dient bewezen te worden hoe de gelden op de zichtrekening gependend en aangevuld zullen worden?!

Uw Raad oordeelde recent dat de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelenvoorwaarde niet uitsluit dat de bestaansmiddelen afkomstig uit spaartegoeden wel degelijk stabiel en regelmatig kunnen zijn.

Het bedrag staat immers duidelijk gedefinieerd, de referentiepersoon van verzoeker dient louter aan te tonen dat zij over deze bestaansmiddelen beschikt, hetgeen in casu het geval is.

Van groot belang is dat verzoeker zelf gedurende 2 jaar tewerkgesteld werd en hierover individuele rekeningen voorlegt van 2019 en 2020.

Dit wordt tevens niet ontkent door verwerende partij, die de individuele rekeningen van verzoeker aanhaalt in haar beslissing.

Hij verdient ongeveer € 1.200,00 per maand, dit komt neer op een verhoging van het maandelijkse gezinsbudget tot € 4.291,63 ! !

Verwerende partij meent dat deze inkomsten niet meegerekend dienen te worden voor het toetsen van de bestaansmiddelenvoorwaarde.

In tegenstelling tot de manifest onterechte houding van verwerende partij, dient hiermee ook rekening gehouden te worden volgens de meerderheidsrechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Uw Raad oordeelde dat deze denkpiste slechts gevolgd kan worden in het geval van toetsing van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen.

Verwerende partij meent dat het onnodig is een behoefteanalyse uit te voeren 'omdat er niet werd vastgesteld dat niet aan de voorwaarden is voldaan, wel dat niet kan uitgemaakt worden of er actueel wel degelijk stabiele en regelmatige bestaansmiddelen ter beschikking zijn van de referentiepersoon'.

Verwerende partij stelt aldus impliciet dat er voldaan is aan het toereikend karakter van de bestaansmiddelen, doch meent niet vast te kunnen stellen dat de bestaansmiddelen stabiel en regelmatig zijn.

Derhalve dienen de inkomsten van verzoeker mee in overweging genomen te worden voor het stabiele en regelmatige karakter van de bestaansmiddelen.

Te dien einde bewijst verzoeker dat hij -indien hij in de mogelijkheid (= gemachtigd) wordt om te werken- ten zeerste werkwilleg was/is en meteen aan de slag kan gaan en een minimum inkomen van € 1.200,00 per maand verdient, hetgeen vanzelfsprekend mee in rekening gebracht moet worden.

De zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vereist dat de verwerende partij slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (RvV arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4)

De bestreden beslissing bevat aldus geen afdoende motivering en komt te kort aan de zorgvuldigheidsplicht die men mag verwachten in elk concreet geval."

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het redelijkheidsbeginsel, waarvan eveneens de schending wordt aangevoerd, staat de rechter verder niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt.

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt niet in dat het bestuur er steeds toe gehouden is bijkomende stukken aan de betrokkene te vragen wanneer blijkt dat de door hem ingediende stukken niet meer actueel zijn en wanneer de betrokkene ook moet weten dat die stukken niet meer actueel zijn, vermits zij op zijn eigen toestand betrekking hebben. Wanneer verweerder evenwel zelf het initiatief neemt om het dossier van verzoeker te actualiseren, dan mag hij zich niet beperken tot een gedeeltelijke actualisatie.

In casu wordt niet betwist dat verweerder het dossier van verzoeker zelf heeft geactualiseerd door in de Dolsis-databank na te gaan of de referentiepersoon nog steeds tewerkgesteld was. De bestreden beslissing wijst erop dat uit deze databank blijkt dat de tewerkstelling van de referentiepersoon eindigde op 6 november 2020. Hieruit leidt verweerder af dat de voorgelegde loonfiches achterhaald zijn. Er wordt gemotiveerd dat uit de voormelde databank en uit de neergelegde stukken niet blijkt dat de referentiepersoon elders tewerkgesteld is of enig andere bron van inkomsten heeft. Daarnaast

motiveert verweerder in de bestreden beslissing dat hij niet bevoegd is om vast te stellen of iemand in aanmerking komt voor een werkloosheidsuitkering.

Verzoeker betoogt dat verweerder nagelaten heeft om, bij het actualiseren van het dossier, de elementen ten voordele van verzoeker in overweging te nemen. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt niet dat verweerder geen toegang heeft tot informatie betreffende werkloosheidsuitkeringen. Wanneer verweerder ervoor kiest om een beslissing te steunen op informatie die hijzelf heeft opgezocht, dient hij daarenboven na te gaan of hij beschikt over alle mogelijke actuele informatie. Verweerder is ertoe gehouden om verzoeker op de hoogte te stellen van de bijkomende informatie die hij ingewonnen heeft zodat verzoeker de mogelijkheid heeft om hieromtrent een standpunt in te nemen. Zoals verzoeker terecht opmerkt, heeft hij niet de mogelijkheid gehad om een standpunt in te nemen over de informatie uit de Dolsis-databank. Hierbij dient de Raad tevens op te merken dat verzoeker bij zijn verzoekschrift een attest van het ABVV toevoegt van 15 februari 2021 waaruit blijkt dat de referentiepersoon onder andere in november en december 2020 en in januari 2021 genoten heeft van een werkloosheidsuitkering.

In de nota met opmerkingen laat verweerder dit middelonderdeel onbesproken. De Raad dient te concluderen dat een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aannemelijk wordt gemaakt.

Het eerste middel is gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van 29 januari 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend eenentwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT